

ЛЕГЕНДА ПРО ОРЛИКОВІ СКЕЛІ

(народна легенда)

Над джерельно чистою, багатою рибою, лагідною і прекрасною річкою з давніх давен селилися люди.

Давно це було, ще коні були дикими, а на річці біля високих скель був вир. Куди коні любили ходити на водопій. Одного коня, вороного, стрункого люди називали Орликом, бо він був швидкий як орел.

Вода біля виру не замерзала, і коні взимку і влітку пили тут воду. Неподалік від річки було невеличке, мальовниче село. Діти приходили на річку відпочити, покидати камінці у воду.

Одного разу взимку діти прийшли на своє улюблене місце. Скелі над річкою були високі та слизькі. Один з хлопчаків підсковзнувся і упав у воду. Його почало поступово закручувати у вир.

Якраз у цей час коні прийшли на водопій. Діти кинулись в село кликати на допомогу.

Один з коней, якого було звати Орликом, побачив як борсається у воді знесилений хлопчик, і швидко, галопом побіг до води. Він стрибнув у воду, підставив свою могутню спину і хлопчик зміг вибратися з води.

Орлик вибратися на берег не зміг – крига ламалася під вагою його тіла. Сили покидали коня, а вир все закручував і закручував...

З тих пір ці скелі називають Орликові, хоч з плином часу річка замулилася, трохи змінила своє русло і швидкість течії, а вир зник.

Легенда надіслана Угнич Валентиною
КЗ «Ордо-Василівська сільська бібліотека»,
с. Ордо-Василівка, Криворізький район